

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Cześć LXXI. — Wydana i rozestana dnia 25. maja 1916.

Treść: (№ 150.—153.) 150. Rozporządzenie, którem uzupełnia się, względnie zmienia się zakaz wywozu i przewozu rozmaitych artykułów. — 151. Rozporządzenie cesarskie o należnościach za sądowe czynności urzędowe i od podań w sprawie nabycia praw rzeczowych na nieruchomościach, które nie są wpisane w księgach gruntowych. — 152. Rozporządzenie w sprawie wykonania rozporządzenia cesarskiego z dnia 21. maja 1916 o należnościach za sądowe czynności urzędowe i od podań w sprawie nabycia praw rzeczowych na nieruchomościach, które nie są wpisane do ksiąg gruntowych. — 153. Rozporządzenie, którem zmienia się rozporządzenie ministerjalne z dnia 8. maja 1915, dotyczące się ograniczenia rzezi bydła i świń.

150.

Rozporządzenie Ministerstw spraw wewnętrznych, skarbu, handlu i rolnictwa z dnia 18. maja 1916,

którem uzupełnia się, względnie zmienia się zakaz wywozu i przewozu rozmaitych artykułów.

Na zasadzie artykułu VII. ogłoszonej ustawą z dnia 30. grudnia 1907. Dz. u. p. Nr. 278, umownej taryfy cłowej obydwu Państw austriacko-węgierskiej Monarchii rozporządza się w porozumieniu z rządem królewsko-węgierskim, względnie ogłasza się, co następuje:

§ 1.

Ustanowioną w rozporządzeniu ministerjalnem z dnia 10. marca 1916, Dz. u. p. Nr. 66. listę artykułów, których wywóz, względnie przewóz został zabroniony, uzupełnia się, względnie zmienia się, jak następuje:

W punkcie 17. należy między słowa: „napojów wysokowych“ i „octu jadalnego“ wstawić słowa:

„wod mineralnych“.

W punkcie 27. należy między słowa: „kaolinu“ i „magnezytu“ wstawić słowo:

„banksytu“.

W uwadze przy punkcie 28. należy skreślić słowo „biel ołowiana“.

W punkcie 33., ustęp 2., należy skreślić w pierwszym i drugim wierszu słowa: „sztuczne skóry (pegamoid etc.) oraz“.

W punktach 34., ustęp 1., i 36., ustęp 1., należy skreślić ustęp końcowy „z wyjątkiem bielizny ozdobnej, konfekcyi damskiej i dziecięcej“ i wstawić na to miejsce:

„z wyjątkiem wielce wartościowej konfekcyi zbytkownej w ruchu pocztowym i podróżnym“.

W punkcie 38., ustęp 1., należy skreślić ustęp końcowy „z wyjątkiem konfekcyi damskiej i dziecięcej“ i wstawić na to miejsce:

„z wyjątkiem wielce wartościowej konfekcji zbytkownej w ruchu pocztowym i podróżnym“.

W punkcie 42. należy skreślić słowa: „surowej papki do fabrykacji papy dachowej (papki surowej ze szmat) i papy dachowej“ i zastąpić je następującym tekstem:

„pap wszelkiego rodzaju wyjąwszy dobrego gatunku kartony, papierów jedwabnych, bibuły“.

Uwagę przy punkcie 72. należy uzupełnić zdaniem następującem:

„Nadto są wyjęte od tego zakazu te towary, które tylko w bardzo szczupłej ilości zawierają metale nieszlachetne, wymienione w punkcie 71“.

Na końcu punktu 79. należy dodać:

„wilków szarpających Nr. t. 533“.

Na końcu punktu 95. należy dodać:

„płyt do gramofonów“.

W punkcie 97. *b* należy między słowa: „podchlorynów“ i „kwasu azotowego“ wstawić:

„chlorkalcium (chlorek wapna)“.

§ 2.

Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Hohenlohe wlr.

Zenker wlr.

Leth wlr.

Spitzmüller wlr.

151.

Rozporządzenie cesarskie z dnia 21. maja 1916.

o należnościach za sądowe czynności urzędowe i od podań w sprawie nabycia praw rzeczowych na nieruchomościach, które nie są wpisane w księgach gruntowych.

Na mocy § 14. ustawy zasadniczej z dnia 21. grudnia 1867, Dz. u. p. Nr. 141, zarządzam, jak następuje:

§ 1

Jeżeli na nieruchomości, która nie jest wpisana do ksiąg gruntowych, zostaje nabyte prawo własności albo inne prawo rzeczowe przez sądowe

złożenie dokumentu, dotyczącego się czynności nabywczej (§§ 434., 436., 437., 451., ustęp 2., i 481., ustęp 2. p. ks. u. c.), albo prawo zastawu przez zastawnicze opisanie (§§ 90. do 95. o. e.), w takim razie należy za sądowe złożenie dokumentu albo zastawnicze opisanie uiścić tę samą należność, co za wpis prawa do ksiąg publicznych, dotyczących się rzeczy nieruchomości. Prawne postanowienia o należnościach, obowiązujące co do takich wpisów, mają być analogicznie stosowane.

§ 2.

Do podań o sądowe złożenie dokumentu albo o zastawnicze opisanie (§ 1.) mają odpowiednie zastosowanie postanowienia o należnościach od podań o wpis do ksiąg publicznych, dotyczących się rzeczy nieruchomości (pozytywa taryfowa 1., lit. *d*, i 16., lit. *c*, rozporządzenia cesarskiego z dnia 15. września 1915, Dz. u. p. Nr. 279).

Protokoły, zastępujące podania, oznaczone w ustępie 1., podlegają tej samej należności, co te podania.

§ 3.

Wygotowanie uchwały, zarządzającej złożenie dokumentu w celu nabycia prawa rzeczowego na nieruchomości, która nie jest wpisana do ksiąg gruntowych, albo zastawnicze opisanie takiej nieruchomości, ma sąd przesłać władzy skarbowej. Bliższe przepisy w tym względzie jakoteż o udzieleniu władzy skarbowej środków pomocniczych, potrzebnych do wymiaru należności, wyda się w drodze rozporządzenia.

§ 4.

Niniejsze rozporządzenie cesarskie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia; postanowienia §§ 1. i 3. mają także zastosowanie, jeżeli złożenie albo zastawnicze opisanie nastąpiło w czasie od dnia 15. kwietnia 1916 do dnia ogłoszenia tego rozporządzenia cesarskiego.

Wykonanie tego rozporządzenia cesarskiego poruczam Moim Ministrom skarbu i sprawiedliwości.

Wiedeń, dnia 21. maja 1916.

Franciszek Józef wlr.

Stürgkh wlr.

Hohenlohe wlr.

Georgi wlr.

Hochenburger wlr.

Forster wlr.

Hussarek wlr.

Trnka wlr.

Zenker wlr.

Morawski wlr.

Leth wlr.

Spitzmüller wlr.

152.

**Rozporządzenie Ministra skarbu
w porozumieniu z Ministrem spra-
wiedliwości z dnia 23. maja 1916,**

w sprawie wykonania rozporządzenia cesarskiego z dnia 21. maja 1916, Dz. u. p. Nr. 151, o należnościach za sądowe czynności urzędowe i od podań w sprawie nabycia praw rzeczowych na nieruchomościach, które nie są wpisane do ksiąg gruntowych.

Dla wykonania rozporządzenia cesarskiego z dnia 21. maja 1916, Dz. u. p. Nr. 151, rozporządza się, jak następuje:

§ 1.

Do uiszczenia należności za sądowe złożenie dokumentu o nabyciu prawa rzeczowego na nieruchomości, nie wpisanej do ksiąg gruntowych, i należności za zastawnicze opisanie takiej nieruchomości należy stosować analogicznie postanowienia § 1., ustęp 5., i § 55. rozporządzenia ministerjalnego z dnia 21. grudnia 1915, Dz. u. p. Nr. 380, a do podań o powyższe czynności urzędowe postanowienia § 53. tegoż rozporządzenia ministerjalnego.

§ 2.

(1) Oznaczone w § 3. rozporządzenia cesarskiego wygotowanie uchwały, którą zarządził złożenie dokumentu dla nabycia prawa rzeczowego na nieruchomości, nie wpisanej w księgach gruntowych, albo zastawnicze opisanie takiej nieruchomości, ma przesłać sąd temu urzędowi rejestrowemu (urząd podatkowy, kasa skarbową, urząd wymiaru należności), w którego okręgu znajduje się nieruchomość.

(2) Jeżeli należność za złożenie dokumentu albo za zastawnicze opisanie uiszczono w znaczkach stemplowych w myśl powołanych w § 1. przepisów, to należy w uchwale sądowej zaznaczyć uiszczoną kwotę należności. Jeżeli sąd procesowy albo spadkowy uprasza inny sąd o wykonanie złożenia lub zastawniczego opisanie, to ma on podać do wiadomości wezwanego sądu kwotę należności, uiszczoną w znaczkach stemplowych.

§ 3.

(1) Doniesienie o czynności prawnej. odnoszącej się do nieruchomości, nie wpisanej do

ksiąg gruntowych, która to czynność prawna podlega bezpośredniemu uiszczeniu należności na podstawie urzędowego wymiaru, uchodzi za uczynione w czasie właściwym, jeżeli prośbę o sądowe złożenie dokumentu wniesiono do sądu, dla złożenia właściwego, w ciągu czasokresu, oznaczonego dla doniesienia w § 44. ustawy o należnościach z dnia 9. lutego 1850. Dz. u. p. Nr. 50.

(2) Jeżeli doniesienie skutecznia się w tej drodze, to należy do podania o sądowe złożenie dołączyć wolny od należności odpis dokumentu, przeznaczony dla urzędu rejestrowego. Sąd ma z urzędu uwierzytelnić ten odpis, jeżeli zgadza się z pierwopisem.

(3) Jeżeli strona nie dołączyła do podania odpisu dokumentu, nadającego się do celów wymiaru należności, w takim razie ma sąd wygotować z urzędu taki odpis. Odpis ten podlega należności po 4 K od każdego arkusza (uwaga 4. do pozycji taryfowej 45. ustawy z dnia 13. grudnia 1862, Dz. u. p. Nr. 89, i uwaga do pozycji taryfowej 20. rozporządzenia cesarskiego z dnia 15. września 1915, Dz. u. p. Nr. 279).

(4) Przedłożenie albo sądowe wygotowanie odpisów, wymienionych w ustępach 2. i 3., nie jest potrzebne, jeżeli strona po myśli uwagi 4. do pozycji taryfowej 45. ustawy z dnia 13. grudnia 1862, Dz. u. p. Nr. 89, wykaże, że o czynności prawnej doniosła już przedtem dla wymiaru należności.

§ 4.

(1) Sąd ma uwierzytelniony odpis (§ 3., ustępy 2. i 3.) przesłać oznaczonemu w § 2. urzędowi rejestrowemu także wtedy, jeżeli podanie o złożenie dokumentu zostaje odrzucone.

(2) W przypadku § 3., ustęp 4., ma sąd zaznaczyć w uchwale, że strona wykazała poprzednie doniesienie o czynności prawnej dla wymiaru należności i, jeżeli z pierwopisu dokumentu jest widoczne, że dokument ten już zgłoszono do wymiaru należności albo należność od czynności prawnej uiszczono bezpośrednio, naprowadzić także daty zgłoszenia, wymiaru albo uiszczenia.

(3) W innych przypadkach ma sąd uwidocznić w uchwale, czy i w jakiej kwocie uiszczono należność od czynności prawnej w znaczkach stemplowych.

§ 5.

Powyższe postanowienia nie dotyczą obowiązku sądów co do donoszenia dla wymiaru na-

leżytości o czynnościach prawnych, przed tymi sądami zawartych i podlegających bezpośredniemu uiszczeniu należności.

§ 6.

Poświadczenia i spisy, oznaczone w § 11., ustęp 1., rozporządzenia Ministra sprawiedliwości z dnia 26. marca 1916, Dz. u. p. Nr. 87, podlegają według pozycji taryfy 116. lit. a), aa), ustawy z dnia 13. grudnia 1862, Dz. u. p. Nr. 89, należności po 2 K od pierwszego arkusza, a po 1 K od każdego następnego.

§ 7.

Rozporządzenie to wchodzi w życie równocześnie z rozporządzeniem cesarskim, działającym wstecz od dnia 15. kwietnia 1916.

Hohenburger wlr.

Loth wlr.

153.

Rozporządzenie Ministra rolnictwa w porozumieniu z Ministrami spraw wewnętrznych i handlu z dnia 23. maja 1916,

którem zmienia się rozporządzenie ministerjalne z dnia 8. maja 1915, Dz. u. p. Nr. 114, dotyczące się ograniczenia rzezi bydła i świń.

Na zasadzie rozporządzenia cesarskiego z dnia 10. października 1914, Dz. u. p. Nr. 274, rozporządza się na czas trwania nadzwyczajnych stosunków, spowodowanych stanem wojennym, jak następuje:

Artykuł I.

§ 2. rozporządzenia ministerjalnego z dnia 8. maja 1915, Dz. u. p. Nr. 114, zmienionego

§ 2.

Krowy dojne i krowy do chowu, następnie cielice i woły do wieku 2½ lat i byczki jakoteż byki do wieku 2 lat wolno sprzedawać na rzeź albo rżnąć tylko za pozwoleniem władzy. Wiek 2½ lat poznaje się po czterech trwałych wielkich zębach siecznych, a wiek dwu lat po dwóch takich zębach.

Polityczna władza krajowa, uwzględniając stosunki chowu bydła, istniejące na jej obszarze administracyjnym, może zarządzić, że rzeź cielic i wołów jest dozwoloną bez osobnego pozwolenia władzy już w wieku dwu lat, to znaczy przy istnieniu dwóch trwałych wielkich zębów siecznych.

Dla udzielania pozwolenia ma polityczna władza powiatowa ustanowić rzeczoznawcę w każdej odnośnej gminie. Jak długo ustanowienie to nie nastąpiło, tak długo funkcję tę będzie wykonywał rzeczoznawca, ustanowiony w myśl rozporządzeń z dnia 14. października 1914, Dz. u. p. Nr. 285. i z dnia 23. grudnia 1914, Dz. u. p. Nr. 353. a w braku takiej osoby naczelnik tej gminy, w której znajduje się gospodarstwo hodowcy, względnie każdorazowego gospodarza chowającego bydło.

Polityczna władza krajowa może dla odnośnego obszaru administracyjnego albo też tylko dla poszczególnych jego części przenieść uprawnienie do udzielania pozwoleń, przewidzianych w ustępie 1. i 2., na polityczną władzę powiatową albo na inny urząd.

Artykuł II.

Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Hohenlobe wlr.

Zenker wlr.

Spitzmüller wlr.